

med begunstiget den Tendens, der var, til ikke at konsolidere sig og til at støtte udenlandsk Arbejde i Stedet for dansk.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel spurgte mig, hvad han skulde gøre ved Ministeren. Hvis det ærede Medlem vil svare mig paa et Spørgsmaal, skal jeg sige ham det, nemlig Spørgsmaalet, om han vil følge det Raad, jeg vil give ham. Hvis han paa Forhaand vil love mig det, skal jeg give ham al den Vejledning, han behøver, men der er ingen Grund til at give Svar, saa længe jeg ikke har Rede paa det. I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg forstod hans Udtalelse saaledes, at han følte sig ilde berørt ved at blive stillet Ansigt til Ansigt med det faktiske Forhold, at det konservative Folkeparti i sin Presse og nu og da ogsaa her i Salen fører en Tale vendt mod Regeringen, der staar i skærende Misforhold til den Politik, som Partiet driver sammen med Regeringen og Venstre. Det er ganske unyttigt at henvende sig med bebrejdende Ord til den højtærede Landbrugsminister, det er ganske unyttigt at skrive, som de konservative Blade skriver i disse Dage, haanende om den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Udenrigsminister, naar Forholdet er det, at de konservative Rigsdagsmedlemmer af al deres Evne søger at opretholde Ministeriet og ogsaa de to Medlemmer af Ministeriet, Udenrigsministeren og Landbrugsministeren. Jeg gør opmærksom paa den Uoverensstemmelse, der er mellem Ord og Handling. Nu siger det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at det kunde jo være, at han kunde faa lidt ud af dem, jeg maatte ikke være utaalmodig, han vilde ikke bruge Kniven lige straks, der var store Vanskeligheder. Jeg har aldrig opfordret det ærede Medlem til at bruge nogen Kniv, hverken overfor nogen Minister eller nogen anden. Jeg har blot villet gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ærede Medlems Tale ingen egentlig Vægt kan have, saa længe han ikke selv drager Konsekvensen, og saa længe hans Parti ikke staar bagved ham. Saa bliver det i Virkeligheden kun en Tale, som visse Vælgere kan have Fornøjelse af at høre, hvis de er naive nok; men den kan ingen praktisk Betydning faa. Det ærede Medlem sagde meget rigtigt, at det vel egentlig var det afgørende i denne Sag, at Landboerne havde en ganske anden Opfattelse end Bybeboerne, derfor var der saa store Vanskeligheder. Den Erfaring har det ærede Medlem utvivlsomt gjort indenfor sit eget Parti. Det er Hartkornet, de Industrien mod-

stridende Interesser, der har gjort sig gældende paa en saadan Maade, at Partiet vedblivende føler sig kaldet til at støtte Ministeriet. Det er der i og for sig ikke noget at sige til. Ethvert Parti maa træffe de Beslutninger, som man mener er mest formaalstjenlige, og drive den Politik, der stemmer overens med deres Opfattelse; men saa maa de blot ikke sige noget stik modsat her i Salen.

Fraenkel: Hvis jeg havde lige saa stor Interesse i at sætte Dele af det ærede Medlems Parti op mod andre Dele, vilde jeg kunne gøre det med langt større Virkning, end det ærede Medlem nu gør det i sine Forsøg paa at fremkalde Splid indenfor vort Parti. Men jeg kan fortælle det ærede Medlem, og jeg ved, at det vil glæde ham, at vi lever i bedste Forstaaelse i den lille Kreds, vi er, og det gør vi bl. a., fordi det altid har været Skik indenfor denne Kreds at give et ret stort Spillerum for den enkelte. — Det ærede Medlem Hr. Sundbo har en vidunderlig Viden om andres Motiver. Jeg antager, det ærede Medlem er Spiritist eller saadant noget og derfor kan se indenfor Tænderne paa en. Han vidste ogsaa, at det var Angst, der havde drevet mig til at angribe den højtærede Landbrugsminister, jeg turde ikke angribe Hr. Statsministeren. Men jeg har netop i Gaar efter Hukommelsen citeret den højtærede Statsministers Udtalelser, jeg tror, det var under Finansloven, og sagt, at der var en stor Forskel i Tonen paa de to Herrer, naar de talte om Industrien, og naar de talte om Toldloven, en Forskel, der gjorde, at jeg kunde tænke mig, at den højtærede Statsminister vilde være til at forhandle med i disse Spørgsmaal, uagtet intet Menneske, der har hørt den højtærede Statsminister udtale sig under en Tolddebat, kan være i Tvivl om, at Beskyttelse egentlig ikke er nogen Lækkerbidsken for ham. Derimod synes den højtærede Landbrugsministers Stilling mig at være en saadan, at netop overfor ham maatte der virkes, hvis man i nogen Grad skulde give Industrien den Opfattelse, at den dog ikke heller paa dette Sted kunde hente en absolut Afvisning. Saadan var mit Motiv, og saaledes motiverede jeg i Gaar, og har det ærede Medlem Hr. Sundbo i sin Fantasi drømt noget andet, saa er det Vejrsmøller af samme Slags som dem, han havde fremme i sit første Foredrag.

Korsgaard: Først vil jeg gerne rette den Bemærkning til det ærede Medlem